

за траяніе. Это му главныты заключенія: 1^о подтвърденіе на даденыты леснотіи за Французскыты кораби отъ говорити и присажнити трактати, съ обричяніе да имъ ся прибавятъ леснотиты, които можаха ся даджть на корабити отъ всяка друга чужда сила. Сговорити на Отоманската Порта сж още отъ 1535 л., и ся были подновени въ 1604, въ 1673 и въ 1740 л., съ прибавка на нѣколко члена; най-послѣ тіи сж подновени пакъ съ трактата за миръ отъ 25 Іунія 1802 л., на който чл. 2 уподобява съвсѣмъ Французскыти кораби, кога плавать по Черноморе, на онизъ отъ най-пріятелската сила; 2^о уолненіе на всичкыты правдини върху Французска или чужда стока, кога заминува Дарданелскій проливъ или Босфоръ върху Французскы кораби, която е на Французскы подданици; 3^о обричаніе да давать завчасъ потрѣбныты фирмани за Французскыти кораби, кога прѣминувать Дарданель и Босфоръ.

Чтото ся относя на търговіята е: 1^о отмахнуваніе на всичкыты търговски монополи и тескерета на купуваніята или прѣнасяніе; 2^о улесненіе за всити Французскы търговини или тѣхъ кога искать да купять всякаквж стокж отъ произведеніята на Турція и въ колкото количество тіи ищать, или да я продавать изъ вѫтрѣ, или да я искаратъ на вънѣ; въ първый случай да плащать само чото ся стои на Мюсюлманскыти подданици; въ вторый случай, да плащать като дойди стоката, на мѣстото за товареніе на корабъ, 9% отъ стойностъ-та ѹ, като намѣстять всичкыты правдини на вѫтрѣшната търговія, и на тръгваніето ѹ 3%, или всичко 12%; 3^о пущаніе на всичкыты Французскы или чужды произведения, които сж ступанство на Французскы подданици, посрѣдствомъ плащаніе при внасяніето на една правдина по 3% отъ продажбата, и по врѣмѧ на продань-та и на изнасяніето на вѫтрѣ еднж прибавиж правдинж отъ 2%. Въ случай на пакъ изнасяніе или транзито, да ся зема само правдината по 3%; опрѣдѣленіе на парыты, които щжть ся плащать върху всякой членъ съ една тарифа, отрядена между комисарети на дветы мѣста за седемъ години. Тыя всичкыты расположения сж разгласены употребителни по всити Отоманскы владѣнія въ Азія и въ Европа.

Тойзъ трактатъ быде прѣписанъ отъ онъзе, что Велико-Британія бяше заключила нѣколко мѣсяца отъ по-напрѣдъ, и който имаше сѫществено помыслъ отмахнуваніето на монополити и съвршената слобода на вѫтрѣшната търговія. Тойзъ трактатъ ся испѣлни довольно вѣрно; обаче, въ дѣловитото му употребеніе, Отоманското управление и неговити агенти часто не сж имали правдѣ. Така, да не спомянемъ повѣчче отъ единъ прѣмѣръ, хазната зима вѫтрѣшнятъ правдинж върху пашкулити, послѣ върху коприната, която е произведеніе отъ тѣхъ, и най-сетиѣ върху плата, что е направенъ отъ тая сѫща коприна.